

Poradna Petry Černocké

❖ **Vím, že jste odvážná žena. Povíte mi, koho v showbiznysu nemusíte?** (Lenka, Chrudim)
Někdo má talent a hodně umí, tak dělá byznys, někdo dělá spíš show, protože umí málo. Proč ne? Všichni máme mít šanci udělat pro to, co nás baví, maximum. A pak tu jsou snaživci, výrazně trapní lidé, missky z roku XY a současné milenky a přílepkové slavných, které bulvár rád používá. Ty ráda nemám. Nebudu je ale jmenovat, stejně je znáte, tak jim nebudeme dělat reklamu, že ne?

❖ **Čím to je, že nestárnete a máte stále mladistvou tvář? Někde jsem četla, že je to u vás Indulonou a dobrými geny. Nevěřím tomu.**

(Ladislav z Ústí nad Labem)

Když nevěříte a zdám se vám podezřele zachovalá, pak už to může být jen zázrak?! Stárnu, jako každá jiná. Nejsmám dámský, ale holčičí typ, to vás plete. Musím si jen hlídat modely, co nosím, abych se nedotáhla do kategorie »obstarožní díblík« v podkolenkách a s bařůčkem na zádech.

❖ **Krásně malujete. Za kolik peněz jste prodala svůj nejdražší obraz?**

(Zuzana Malířová, Rakovník)

Já bych si vůbec netroufla moje malůvky zpenežít. Považuji je jen za kuriózní dárečky pro své známé. Nejraději maluji na židličky, krabičky a skříňky, obrazů mám nakonec jenom pár. Do bytu a na chalupu se mi zatím vejdu. Svá dílka si vlastně ani netroufám podepsat, nějak se stydím nebo co.

❖ **Kdy vás uvidíme na TV Šlágr?** (Heduš)

Říká se „nikdy neříkej nikdy“. Tenhle program sleduji ze zvědavosti – jako voyeur neboli šmírák, který chce vědět, co se líbí a kdo z mých kolegů se vetřel do pelotonu poloamatérských hudebních nadšenců. Já sama se tam nechystám, ale neberte to tak, že bych se chtěla nad tyto hudebníky povyšovat. Mají svůj nesporný, pro mě trochu bizarní půvab, lidová hudba by se bez nich neobešla a je zřejmé, že Šlágr má mnoho spokojených diváků.

❖ **Kolik peněz měsíčně utrácíte za jídlo a restaurace? Rozmazlujete se?** (David Radil, Zlín)

Moc se v gastronomii nevyžívám a příliš okázalé restaurace, které právě »letí«, nemám moc ráda. Občas mě do restaurace pozve můj první manžel, občas pozvu svého současného, který tvrdí, že mu chutná jen to, co přináším z kuchyně já. Když ho vytáhnu z domu, tak platím. Ale měsíčně mě nepřijde na víc než na patnáct stovek.

Když mi přišlo pozvání z muzea voskových figurín Musée Grévin, sídlícího v Praze v Celetné ulici 15, že by tam chtěli vytvořit můj voskový otisk, bylo to pro mě velké překvapení. Akorát mi vrtalo hlavou, jak může samotný akt trvat deset minut – měl jsem totiž původně za to, že má jít o otisk obličeje.

Napsali mi, že prý další hodinové práce jsou už jen na sochařích v ateliéru. Vznešl jsem dotaz, jak to s tím otiskem bude probíhat, a dověděl jsem se, že se jedná o otisk dlaně, k němuž mám připojit podpis. Pan Martin Johanna, manažer muzea, mi vtipně připsal: „Pokud ale budete chtít nechat nám tu i jiný otisk, neměl by to být problém.“ To mě pobavilo. Představa, že bych si začal vymýšlet, co všechno by se dalo z mé tělesné schránky otisknout, mě rozesmála. Jen to ne, spokojil jsem se s otiskem dlaně.

Češi byli druzí

Měl jsem pak možnost seznámit se s historií tohoto muzea, o jehož

existenci u nás jsem do té doby ke své ostudě nevěděl nic. A tak jsem se stal zvědavým a zjistil, že první z muzeí vzniklo už před více než 130 lety v Paříži, že pan Alfred Grévin, jeden z jeho zakladatelů, byl slavný francouzský karikaturista, sochař a návrhář kostýmů, a že tříposchoďové Musée Grévin v Praze bylo otevřeno jako druhé na světě. Další pak následovaly v Montrealu a v jihokorejském Soulu.

Fascinující podívaná

Návštěva tohoto muzea je fascinující podívanou plnou překvapení. Nestojí pouze na prohlídce perfektně zhotovených figurín (které na sobě povětšinou mají i originál-

Foto: Václav Nekvapil

Ondřej Suchý:

Jak jsem se otiskl u Grévinina

ní kostýmy či jejich doplňky věnované osobně zpodobněnými hvězdami), ale i na nejrůznějších technických vymoženostech, které využívají projekci, zvuků atd. Každý se zde může s některými z osobností vyfotografovat – s Karlem Gottem, Lucií Bílou, Dagmar Havlovou, Milošem Formanem, Jaromírem Jágrem, Martinou Navrátilovou, Karlem Rodenem, ale i s Chaplinem, Belmondem nebo Vinnemou Pierrem Bricem.

Vyfotit se ovšem můžete třeba i s osobnostmi dob dávnych – s Karlem IV., Franzem Kafkou, Janem Ámošem Komenským a... Prostě s kýmkoli z celkového prozatímního počtu osmi desítek našich a světových slavných. Neodolal jsem, a tak vám mohu na ukázkou předvést, jak takové fotografie na památku z muzea Grévin vypadají. Návštěvu muzea všem vřele doporučuji – je to fantastický zážitek!

■ Ondřej SUCHÝ

INZERCE